

SOLOŠNICKÝ SPRAVODAJ

Ročník IV | číslo 1/2024 | máj | nepredajné

Začiatkom tohto roka ma oslovila pani starostka s ponukou, či by som nechcela pripravovať Sološnický spravodaj. Motiváciou pre tento návrh bola moja profesijná minulosť, keďže som takmer celý aktívny život pracovala najskôr ako technická, neskôr

ako riadna redaktorka rôznych firemných časopisov, až som nakoniec robila v rade za sebou šéfredaktorku dvoch odborných periodík (jedno firemné, druhé verejne distribuované). Okrem toho už roky pracujem externe ako korektorka v knižnom vydavateľstve. Výzvu som prijala práve preto, že tak môžem využiť nadobudnuté skúsenosti a pomôcť miestnej komunite. V neposlednom rade je úžasné byť užitočnou aj v dôchodcovskom veku. V prvom tohtoročnom čísle sa dočítate o činnosti našich hasičov a ich novej hasičskej zbrojnici, o ďalšej noci s Andersenom v knižnici, o aktivitách v materskej i základnej škole. Prečítate si

rozhovor s dlhoročným chalupárom o jeho horolezeckej či inej kariére. Svoju činnosť tu prezentujú aj sološnickí dôchodcovia, divadelníci, dozviete sa o zariadení podporovaného bývania, ktoré sme otvorili v Sološnici, pripomíname vám aplikáciu Sološnické potulky, nakukli sme aj do historickej kroniky a dozviete sa rôzne iné informácie o dianí v našej obci. Pani starostka Anna Čermáková a Veronika Kovárová ostávajú naďalej neoddeliteľnou súčasťou redakcie spravodaja a rovnako sa teším na príspevky externých prispievateľov z miestnych inštitúcií.

Miriám Pokorná

Sološníckí hasiči

Ako mnohí isto viete, dobrovoľní hasiči v Sološnici majú dlhú tradíciu, tá siaha viac ako 140 rokov do minulosti, a tak patrí medzi najstaršie nepretržite fungujúce spolky v obci. Dobrovoľní hasičský zbor združuje členov od detí a mládeže až po tých v pokročilom veku. V súčasnosti má zbor takmer 80 členov. Medzi ciele a poslanie dobrovoľného hasičského zboru patrí, napríklad, výchova obyvateľstva v oblasti ochrany pred požiarmi, osobitne vo vzťahu k deťom a mládeži; dobrovoľnícka činnosť v oblasti ochrany pred požiarmi a nežiaducimi udalosťami; verejnoprospešná, vzdelávacia, osvetová a kultúrna činnosť; organizácia športovej činnosti a súťaží zameraných na ochranu pred požiarmi; zachovávanie a zveľaďovanie historického a kultúrneho dedičstva v oblasti ochrany pred požiarmi a v neposlednom rade zásahová činnosť. Väčšina

obyvateľov obce sa s členmi dobrovoľného hasičského zboru stretne najčastejšie pri organizovaní a účasti na kultúrno-spoločenských akciách, napríklad pri zabezpečovaní občerstvenia (najmä chutnej cigánskej), či reprezentujúcich DHZ v uniformách pri cirkevných či obecných slávnostiach. Možno už menej si ich všimnú pri ich najdôležitejšej činnosti, a to zásahoch pri mimoriadnych udalostiach. Na základe zákona č. 314/2001 o ochrane pred požiarmi je každá obec nad 500 obyvateľov povinná zriadiť hasičskú jednotku, teda DHZO – Dobrovoľný hasičský zbor obce. Podľa hodnotenia rizík katastrálneho územia a zaradenia do príslušnej kategórie v rámci celoplošného rozmiestnenia síl a prostriedkov hasičských

jednotiek sú stanovené minimálne personálne a materiálno-technické požiadavky na hasičskú jednotku. Do hasičskej jednotky – Dobrovoľného hasičského zboru obce Sološnica je zaradených 20 členov dobrovoľného hasičského zboru, ktorí spĺňajú podmienky na zaradenie, absolvovali odborné prípravy členov hasičských jednotiek, sú držiteľmi príslušných oprávnení na výkon funkcie v hasičskej jednotke. Medzi materiálno-technické vybavenie patria zásahové vozidlá – cisternová automobilová striekačka CAS-K 25 Liaz 101 a CAS 32 Tatra 815, prívies na zásahy pri povodniach, ďalej agregáty a vecné prostriedky na zdoľovanie mimoriadnych udalostí. Hasičská jednotka je tiež vybavená AED – automatickým externým defibrilátorom a členovia sú vyškolení na vykonávanie kardiopulmonálnej resuscitácie (KPR) a poskytnutie predlekárskej prvej pomoci ako tzv. first responder.

Zásahová činnosť DHZO Sološnica je pestrá a každoročne vykoná desiatky výjazdov k mimoriadnym udalostiam či už v rámci obce,

ale najmä na výzvu operačného strediska Hasičského a záchranného zboru i mimo obce. Hasičská jednotka musí vykonať výjazd do 10 minút od ohlásenia udalosti, v uplynulom roku bol priemerný čas výjazdu 7 minút. V 1. štvrtroku tohto roka DHZO Sološnica zasahoval pri 5 mimoriadnych udalostiach, išlo o zásahy pri požiaroch, poskytnutie zdravotníckej pomoci a technické zásahy, takisto vykonal 2 taktické cvičenia a dvakrát bola hasičská jednotka uvedená do pohotovosti na hasičskej zbrojnici pre okamžitý výjazd v prípade vzniku nežiaducej udalosti. Dňa 4. mája 2024 bola odovzdaná do užívania nová hasičská zbrojnica, čím sa do značnej miery zlepši zázemie pre fungovanie hasičskej jednotky. Pôvodná hasičská zbrojnica bola postavená v roku 1947 a už nejaký čas nespĺňala

požiadavky dnešnej doby. Po novom bude všetka výjazdová technika a prostriedky situované do jednej budovy, čo výrazne skráti dobu výjazdu na zásah, rovnako tu sú vybudované sociálne zariadenia na vykonanie hygieny po návrate zo zásahu, čo v starej hasičskej zbrojnici absentovalo. V priestoroch novej hasičskej zbrojnice

vznikla miestnosť na vykonávanie školení a zdokonaľovacej prípravy, takisto miestnosť veliteľa na vedenie agendy hasičskej jednotky a miestnosť na výkon pohotovosti. Verím, že nová hasičská zbrojnica bude spoľahlivo plniť svoju funkciu nasledujúce desaťročia.

*Ing. Ján Ralbovský
veliteľ DHZO*

Prečo sa nekusia odkvitnuté tulipány?

Vášmu oku určite neunikli pásy odkvitnutých a zožltnutých cibulovín, ktoré v parku vytŕčajú popri pokosenej trávě. A prečo sme ich nepokosili? Pretože tieto jarné cibuloviny potrebujú čas, aby nám o rok mohli vykvetnúť zas. Niektoré by si možno pomysleli, že keď už odkvitli, je čas a jednoducho ich treba pokosiť. To by sme ale urobili veľkú chybu, pretože práve toto

obdobie je pre tulipány a narcisy nesmierne dôležité. Po odkvitnutí sa cibuloviny zafukujú, ukladajú čo najviac zásob do cibule. Táto fáza trvá 5-6 týždňov po odkvitnutí. Ak by sme cibuloviny pokosili hneď po odkvitnutí bol by park krajšie pokosený, ale mnohé z cibulovín by boli v ďalších rokoch slabé a niektoré by už nemuseli vykvetnúť vôbec.

Ak si teda všimnete nepokosené pásy vyššej trávy, tak nejde o žiaden experiment alebo nesprávne kosenie. To len dávame cibulovinám pokoj a

čas, aby nám o rok na jar mohli krásne rozkvitnúť a všetkých potešiť.

Anna Čermáková

Pripomíname, že nedeľa a sviatky sú dňami, ktoré by sme mali využiť na oddych po náročnom pracovnom týždni. Nie vždy sa to dá, najmä keď sa od suseda začne ozývať hluk spôsobený kosačkou, motorovou pilou či cirkulárkou. Naším cieľom je zvýšiť kvalitu bývania a vzájomného spolunažívania. K tomu môže prispieť každý z nás rešpektovaním pravidiel, že počas nedeľ a sviatkov obmedzíme alebo úplne prestaneme vykonávať hlučné práce na svojich pozemkoch.

Lavička priateľstva

OZR pri MŠ v Sološnici (združenie rodičov) v spolupráci s materskou školou Sološnica získali financie z prostriedkov MOP vo výške 500€ na realizáciu projektu „Nevieš to povedať? Tak si sadni!“

“ Cieľom projektu je posilniť priateľské vzťahy medzi deťmi, prehľbovať a budovať medzitriedne vzťahy medzi deťmi.

Lavička by mala byť prostriedkom, ktorý pomôže predchádzať negatívnym prejavom emócií u detí, a to aj u detí, ktoré majú rečovú

bariéru a komunikačné obmedzenia.

Lavička by mala slúžiť deťom na nenásilné vyjadrenie prežívaných negatívnych emócií. Ak sa dieťa nebude vedieť samostatne zapojiť do hier na školskom dvore, alebo sa bude chcieť pridať do už začatej hry a nevie to iným deťom povedať, prípadne sa bude cítiť len osamelé či ukrivdené, že mu niekto zobral hračku, sadne si na lavičku priateľstva a počká, kým pristúpi kamarát/ka/i a spoločne (zo začiatku usmerňovaní učiteľkou) vyriešia problém, prečo dieťa zaujalo miesto na lavičke. Úlohou učiteľky bude vysvetliť, usmerňovať a naučiť deti lavičku aktívne využívať. Takýmto spôsobom sa deti naučia aj samostatne, nenásilne riešiť problémy.

Deti s komunikačnými a rečovými problémami neustále

pribúda, a preto by sme aj takýmto spôsobom chceli pomôcť a spríjemniť aj týmto deťom pobyt v materskej škole. Je nesmierne dôležité, aby sa minimalizovali negatívne emócie čo bude viesť k menšej konfliktnosti medzi deťmi. Okrem už spomenutých cieľov by sme chceli pomocou lavičky priateľstva prehĺbiť vzťah k estetike, a to takým spôsobom, že lavičku priateľstva by si deti, na základe vlastného estetického cítenia samostatne, len za asistencie pani učiteľky pomalovali. Lavička by sa pre deti stala ešte viac lákavá, pocítili by, že lavička patrí práve im.

Dofinancovanie daného projektu bude realizované z darov od rodičov a finančných prostriedkov z 2 % dane za spolupráce OZ rodičov pri Materskej škole v Sološnici.

Bc. Jana Kaňková

Hceme neustále napredovať

V MŠ Sološnica sa neustále niečo deje. Divadelné predstavenia, zážitkové vzdelávanie, obnova priestorov a mnoho ďalších aktivít. Toto všetko je viditeľné, ale to, že sa učiteľky neustále vzdelávajú a napredujú, je pre okolie neviditeľné. A práve preto vám chcem priblížiť aj túto oblasť, pretože práca pedagóga sa

prelína s celoživotným vzdelávaním, ktorému sú naše učiteľky naklonené.

V tomto roku absolvovali viacero vzdelávaní.

- Kurz prvej pomoci
- Liečivá sila hudby, muzikoterapia pre deti
- Obrázkové pojmové mapy
- ako inovatívna metóda predčítateľskej gramotnosti s podporou digitálnych riešení
- Diagnostika detí predškolského veku v systéme podporných opatrení
- Rozširujúci model funkčného vzdelávania – Manažérska komunikácia a etika v školskom prostredí
- Rozširujúci model funkčného vzdelávania – Sebariadenie v manažérskej funkcii
- Osvojovanie si slovenského jazyka ako druhého/cudzieho jazyka v MŠ

Vzdelávanie pedagógov v MŠ Sološnica je veľmi prínosné pre modernizáciu vyučovacieho

procesu. Učiteľky samoštúdiom a vzdelávaním výchovno-vzdelávaci proces v MŠ pozdvihujú na vyššiu a kvalitnejšiu úroveň. Nové poznatky aplikujú následne do praxe. Vzdelávanie a výchova v MŠ sú tak čoraz viac atraktívne pre deti. Teší nás záujem o dochádzku do našej materskej školy aj od rodičov detí, ktoré nemajú trvalý pobyt v našej obci.

Veríme, že naša MŠ bude aj v budúcnosti pre deti lákavá, podnetná a láskyplné miesto, kam sa deti denne budú vracat s radosťou, ako je to aj dnes. V neposlednom rade chceme vyjadriť poďakovanie zriaďovateľovi – obci Sološnica, za podporu a umožnenie účasti na vzdelávacích procesoch.

Bc. Jana Kaňková

Sološnícki dôchodcovia aktívni od začiatku roka

Dôchodcovia v Sološnici od začiatku roka 2024 začali svoju činnosť hneď v januári dôchodcovskou zabíjačkou, vo februári si bolo 27 členov oddýchnuť na relaxačnom pobyte v Piešťanoch a v marci sme mali členskú schôdzu, na ktorej sa zúčastnilo 107 členov.

V apríli sa dve členky zúčastnili na okresnej prehliadke Poézie a prózy, ktorá sa konala v Záhorскеj Vsi. V tom istom mesiaci sme zorganizovali spoločne s OO JDS Malacky už 6. ročník kartovej hry

JOKER, na ktorej sa zúčastnilo 72 súťažiacich z 9 základných organizácií v rámci okresu. Do finále sa prebojovalo 5 účastníkov, najlepšie sa darilo Malackám, ktoré obsadili prvé a tretie miesto, druhé miesto obsadila súťažiaca zo Zohoru, štvrté a piate miesto patrilo Rožovníku. Finalisti dostali diplom a drobné upomienkové predmety, ktoré im odovzdala starostka obce Anna Čermáková a predsedkyňa OO JDS Malacky Ružena Mrázová.

*Ing. Mária Kvašayová
ZO JDS Sološnica*

Posviacka zvonov

Ako sa spieva v obľúbenej piesni: „Na kostolnej veži zvoní zvon...“ Boli ste niekedy na kostolnej veži nášho kostola? Okrem jej zaujímavého osemuholníkového tvaru skrýva v sebe aj zaujímavé zvony. Dva zvony boli počas prvej svetovej vojny zrekvirované, teda roztavené a materiál bol použitý na vojenské účely (spomenuli to aj naši ochotníci v predstavení ZÁPISNÍK). Nové zvony boli posvätené v roku 1924. Farnosť ich zakúpila v Trnave od firmy Fischer. Áno, počítate správne, majú presne 100 rokov!

Zvuk zvonov je ladený do B-dur. Najväčší je zasvätený Božskému srdcu, stredný Panne Márii a najmenší svätému

Jozefovi (tak ako bočné oltáre v kostole a oltár v kaplnke). Stredný zvon tu bol aj počas vojny, no neskôr praskol, tak ho v roku 1973 v zvonárskej dielni v Halenkove preliali.

A ako sa o tom píše v našej kronike v roku 1924?

V roku 1917 boli zrekvirované pre štát aj u nás dva zvony, ako je naznačené na prednej sprane (kroniky – poznámka redakcie), tak nám

ostal len jeden. Ľudia si začali robiť zbierky medzi sebou na zakúpenie nových zvonov. Až v roku 1924 boli zakúpené dva nové zvony od firmy Bratia Fischer v Trnave, za cenu 18 000 korún. Na tieto zvony nazbierali farníci sološnícki v Amerike 5 000 Kčs, náhrady škody od M.N.O. pre obec bolo 8 000 Kčs, ktoré sa venovali na zvony – a zvyšok nazbierali farníci medzi sebou. Posviacku zvonov vykonal Dp. Dr. Ludovít Kovač, dekan z Malaciek. Vo veži bola vtedy zhotovená aj nová zvonová stolica, na ktorú drevo darovalo Palffické panstvo v Malackách. Tesársku prácu zhotovili bratia Bakani, za richtára Imricha Písečného a za správcu fary kaplána Jána Hrana.

Anna Čermáková

Veterná Sološnica

Asi každý, kto býva v Sološnici, si už všimol, ako sa výrazne zmení počasie, keď prechádza popri rohožníckej cementárni smerom do Sološnice, ako sa zdvihne vietor, hoci inde nefúka.

Dlhší čas som si nevedel nájsť čas napísať tento článok, no po tom, čo nám vetrisko rozbil strechu na novopostavenom skleníku, som sa rozhodol, že mu to trochu oplátim.

Vopred upozorňujem, že nie som ani historik, ani lingvista, preto prosím môj príspevok berte skôr na pobavenie alebo na zamyslenie, ani netvrdím, že to, čo píšem, je určite pravda a že to nemôže byť inak.

V článku o histórii obce Sološnica nájdete, že názov obce je odvodený od staršieho názvu Séleskut, Zyleskut, neskoršie Praturun a následne Breitenbrunn, čo v preklade znamená „široká studňa“. Hoci sa v obci žiadna široká studňa nenachádza, prijíma sa to ako pôvod názvu obce.

Ešte záhadnejšie je, že neskôr sa zrejme na základe slova „séles“ údajne vyvinul

slovenský názov „slaný, slanisko“, ktorého názov nesie horná časť obce. Soľ sa tu však netiažila a aj maďarský názov soli je „só“, alebo „sele“ a nie „seles“. Názov slaniska je na míle ďaleko od názvu našej obce a mňa teda ani jedno vysvetlenie nepresvedčilo.

To ma doviedlo k tomu trochu popátrať v starých mapách a „hraní sa s prekladačom“. Keď mi prekladač ponúkol ako preklad starých názvov nie „široký“, ale „veterný“, cítil som že odtiaľto „fúka vietor“. V minulosti sa nekládol taký dôraz na pravopis, názvy sa menili a časom aj skomolili. Treba brať do úvahy, že v minulosti sa mapy prepisovali ručne, a tým vznikali chyby, sem-tam sa pridali či ubrali dĺžne nad niektorým písmenom alebo si autor novej mapy zle vysvetlil význam slov, inokedy sa rovnó názov obce preložil do iného jazyka, a tak vznikali chyby.

Najstarší dochovaný názov

obce je z roku 1367: Zeleskut alebo Zéles Kut, čo v doslovnom preklade znamená „veterno – dobre“. „Zél“, alebo „séle“ znamená „vietor“. Neskôr som natrafil na trochu novší názov „Séleskut“, čo by malo znamenať „ostrý dobre“, a tu práve došlo k tomu, že človek, čo prepisoval mapu, zrejme zmenil Z za S, ale dĺžne nad é nechal.

Slovo „kut“ (na väčšine starých máp s krátkym „u“) sa prekladá ako „dobre“, nie ako „studňa“. „Kut“ je aj príbuzné nemeckému „gut“, preto sa táto časť názvu takmer nemenila, dokonca aj neskoršia prípona „kúth“ znamená „dobre“. Ako som sa radil s dvoma kamarátmi maďarskej národnosti, „széles“ znamená „široký“, ale „seles“ je takisto „veterný“! Aké prekvapenie! Ak by chceli nazvať obec podľa hrodej studne, volala by sa hneď od začiatku Szeleskút.

To, ako to bolo naozaj, sa asi už nedozvieme, no ja si vždy, keď dvíham zo zeme rozsypané kvetináče z hlinou a naprávam škody po vetre, sám pre seba frflem – „Seleskut“ – Dobre veterno.

Lubo Jánoš

Čo ponúkne Festival na 4 sudoch tento rok?

Dňa 9. júna 2024 uvidíme premiéru divadelnej inscenácie Vodičák a 22. júna prebehne samotný festival.

V rámci neho sa uskutoční debata s Romanom Pomajbom, predstaví sa divadelný súbor Holektiv z Prahy, divadlo Falangír z Malaciek, divadlo ŠIBE. Ďalej vystúpia študenti

bicích nástrojov z konzervatória z Banskej Bystrice, pieskové animácie predvedie Lenka Balleková.

Nebude chýbať ani kino pod hviezdami, hudobno-poetické

pásmo hercov z VŠMU, veľa workshopov, debát a večer pred tým improvizácia šou hercov z brnianskeho divadla Husa na Provázku, na ktoré si bude možné zakúpiť vstupenky v predpredaji.

Sára Zetocha Čermáková

Noc s Andersenom so Snehovou kráľovnou

Tento rok sa podujatie Noc s Andersenom v knižnici uskutočnilo z piatka 23. marca 2024 na sobotu 24. marca 2024. Zúčastnilo sa na ňom 48 detí od predškolského veku po štvrtý ročník a 17 dobrovoľníkov. Témou bola „Snehová kráľovná“.

Na ihrisku sme tradične zasadili strom Rozprávkovník, o ktorý sa deti prisľúbili starať aj naďalej.

Pre ne boli pripravené aj vonkajšie aktivity - „v lete na saniach“ a „staň sa na chvíľu hasičom“.

V kultúrnom dome museli deti zložiť beh medzi cencúľmi, hodí snehovou guľou, zber snehových vločiek a vyrobili si kvetinový venček. Za vykonané aktivity dostali „kusy ľadu“, z ktorých zložili nápis: „Noc s Andersenom v Sološnici“. Snehová kráľovná prečítala deťom rozprávku a po večeri

sme sa vybrali v skupinkách hľadať indicie, ktoré nás mali viesť k pokladu. I keď deti vyhlásili, že pre ne je pokladom prežiť noc a premietanie rozprávky, predsa sme im ukázali pripravené darčeky v poklade.

Hodinu po polnoci sme usúdili, že to bol náročný deň, a tak sme uložili aj tie najvytrvalejšie deti k spánku. V novozrekonštruovanej

kníhniční sa nám spalo v spacákoch krásne.

Po rozsvietení, raňajkách a rozdaní pokladu sa deti unavené, ale verím, že naplnené krásnymi zážitkami, pobrali so svojimi rodičmi domov.

Ďakujeme sponzorom, pomocníkom a všetkým, ktorí sa akokoľvek postarali o túto nezabudnuteľnú akciu. Tešíme sa na vás o rok!

Erika Hubeková

Úspech Sološnických divadelníkov

Keď dostali naši divadelní ochotníci pozvanie na verejnú prehliadku neprofesionálnych súborov z Bratislavského kraja Divadelné konfrontácie, boli milo potešení. A tak v nedeľu

5. mája 2024 odohrali v Štúrove predstavenie Karantény. Spolu s nimi sa na prehliadke zúčastnilo 15 súborov. O to väčším potešením a prekvapením bolo, že sa umiestnili na druhom mieste! Porota im nemala čo vytknúť, dokonca sa uvažuje, že by ich mimoriadne aj z druhého miesta poslali na celoslovenskú prehliadku do Liptovského Mikuláša.

Či už im postup vyjde, či nie, tešíme sa z ich úspechu, ďakujeme za reprezentáciu a želáme im, nech sa im darí v ich činnosti aj naďalej.

Kalendár podujatí:

24.5.2024	Darovanie krvi
30.5.2024	MDD
8.6.2024	Voľby do EP
9.6.2024	Hodová slávnosť k Božskému srdcu
9.6.2024	premiera divadelnej inscenácie Vodičák
22.6.2024	Festival na 4 sudoch
20.7.2024	Nočná hasičská súťaž
17.8.2024	Vatra DHZ
13.9.2024	Darovanie krvi
21.9.2024	Krumpolový deň

Organizátori si vyhradujú právo upraviť termín podujatia, prípadne ho zrušiť alebo doplniť.

Jaroslav ORŠULA
športovec,
horolezec,
zakladateľ
športového klubu
TJ IAMES a
sološnický chalupár

S Jarom Oršulom nás spája vyše 20-ročné priateľstvo ako Bratislavčanov, ktorí našli svoj druhý domov v Sološnici. Pri neformálnych posedeniach pri vínu či dlhočizných prechádzkach po krásach sološnického chotára som so zatajeným dychom počúvala jeho príbehy z čias, keď pôsobil ako horolezec, alebo keď si len jednoducho prenajal karavan a či už s manželkou alebo s partiou kamarátov brázdil cesty tých najúžasnejších destinácií. O časť z nich sa rada podelím s našimi čitateľmi.

O našich slovenských horolezeckých expedíciách sa už popísalo veľa článkov, kníh či natočilo množstvo dokumentov. Skús si zaspomínať aspoň na niektoré z tých, na ktorých si sa zúčastnil.

Dobré, tak poďme chronologicky. V roku 1969 to bol výstup na Tirič 7300 m n. m. v expedícii Hindukúš v Pakistane. V roku 1971 som šoféroval Škodu 1203 z Bratislavy do Khátmandu (Nepál) s cieľom zistiť podmienky pre expedičnú činnosť v Himalájach. V roku 1972 sme boli na ostrovoch Lofoty v Nórsku, kde sa uskutočnilo 7 výstupov. V roku 1973 som ako vodič nákladného vozidla LIAZ viezol posádku na lozenie na pohorie Hoggar v alžírskych časti Sahary. O rok na to sa konala expedícia Hindukúš (Afganistan) na vrchol Noshaque 7400 m n. m., na ktorej sa zúčastilo 24 členov. V roku 1976 došlo k pokusu o výstup na Kilimandžáro v Tanzánii za účasti televízneho štábu.

V roku 1984 sa uskutočnila prvá československá expedícia na Mount Everest vysoký 8 848 m n. m. Zúčastnilo sa 22 členov plus 4 vedci zo SAV. V roku 1987 som bol na Aljaške (USA) v oblasti Mc Kinley. Boli vykonané tri ťažké prvovýstupy, čo vzbudilo veľký záujem médií v USA. V roku 1988 to bola ďalšia expedícia na Everest, s výstupom na vrchol tzv. Boningtonovou cestou alpským štýlom (bez stavby stanov a táborov). Vrchol sa dosiahol za tri dni lezenia z výšky 6 000 m do výšky 8 848 m. Bohužiaľ, 4 členovia (Just, Božík, Becik a Jaško) pri zostupe zahynuli vo víchrici cca 150 km/h a mraze – 30 °C. (V tomo roku prebehnú oslavy 40. výročia výstupu, prinesieme informáciu do spravodaja – poznámka redakcie). V roku 1990 sa konala expedícia do Čile, výstup v púšti Atacana 5 000 m n. m. Navštívili sme ostrov Juan Fernandéz v Tichom oceáne, kde bol vo vyhnanstve Robinson Crusoe. V roku 1993 to bola expedícia na Kilimandžáro v Tanzánii a napokon v roku 2011 cesta na ostrovy Tonga v Oceánii s cieľom dokumentovať činnosť M. R. Štefánika.

A tu sa dostávame k ďalšiemu z príbehov z tvojho aktívneho života. Čo bolo výsledkom tejto cesty?

M. R. Štefánik pozoroval 29. apríla 1911 zatmenie slnka na ostrove Vava'u v kráľovstve Tonga. Na tento účel používal vlastnoručne zhotovený ďalekohľad s dreveným tubusom na zložitej natáčacej kovovej konštrukcii. Tá bola ukotvená na dvojici betónových pylónov. Členovia Spoločnosti M. R. Štefánika (Združenia

AntArktis v roku 1994
na ostrove Váva u objavili

Štefánikove pylóny vďaka nápisom, ktoré boli na nich vyryté (Štefánik – 29. apríl 1911 – MATEAELA – SIALEPELE). Umiestnili na nich slovensko-anglickú pamätnú tabuľu. Ďalšiu pamätnú tabuľu potom pridali na pylóny v októbri 2011 pri stom výročí Štefánikovho pozorovania.

V roku 2012 sme v rodisku Štefánika v Košariskách zhotovili pamätník v podobe repliky pylónov z Váva u. Je na ňom umiestnený zmenšený model Schaerovho hviezdárskeho ďalekohľadu, ale bez spomenutej kovovej

konštrukcie. Podľa námetu Františka Keleho som ho zhotovil ja spolu s Milanom Supekom.

K zážitkom priamo súvisiacim s tvojím životom v Sološnici nepochybne patrí aj tvoja účasť na záchranných prácach, keď zostal na strome zachytený rogalista. Ako to prebiehalo?

Bolo to síce už veľmi dávno, ale spomínam si ako ku mne prišli podvečer Bluskovci s prosbou, či by som im nepomohol za pomoci nejakej horolezeckej techniky „zvesiť“ zo stromu zabľudného rogalistu. Bola to veru fuška,

lebo chlapík sa z posledných síl päť hodín držal na konári inak hladkého vyše dvadsaťmetrového buka. Nedarilo sa k nemu dostať ani s „mačkami“, aké používali elektrikári pri lezení na elektrické stĺpy, tak sme vyrobili dosky, ktoré sme postupne pritkali k dubu, aby sa z nich vytvoril akýsi rebrík, po ktorom sme sa postupne dostali k vyčerpanému rogalistovi, ktorého následne odviezla záchranka do nemocnice. Ale pozor, to nie je koniec, zachránený sa po nejakom čase ešte v ten večer živý a zdravý vrátil do krčmy pod Roštúnom ku svojim kamarátom, ktorí tam naňho čakali. Vari nemusím dodať, že krčma bola otvorená do rána.

Na záver sa nám skús vyznať k tvojej vzťahu k našej malebnej Sološnici, kde poznáš vari každý meter lesa.

Áno, je to tak. V Sološnici sme už takmer 40 rokov a poznám tu každý kút. Pred mojimi očami Sološnica zaznamenala výrazný rozvoj, je to obec, kde to žije. Veru, nie v každej obci majú toľko aktivít, či už kultúrnych, športových, pamiatkárskych... Oceňujem elementárnu slušnosť miestnych, keď vás aj cudzí ľudia pozdravia. Takisto prírodné krásy Sološnice nám môžu závidieť turisti, ktorí ju vo veľkej miere objavili počas doby kovidovej. Sološnica je jednoducho výnimočná obec nielen tým, že sa nachádza na úpätí Malých Karpát, ale aj svojimi aktivitami.

*Zhovárala sa
Miriam Pokorná*

Jarné akcie v škole

Zápis detí do ZŠ

Zápis detí do našej ZŠ sa uskutočnil 10. apríla. Tešíme sa na dvadsať nových žiakov, ktorí by mali nastúpiť do prvej triedy.

Výchovný koncert

Vedomosti z finančnej gramotnosti si žiaci našej školy mohli zopakovať hravou formou na koncerte zameranom práve na túto tému.

Čítanie v materskej škole

Čítaním rozprávok spestрили škôlkarom jedno doobedie ôsmačky, čím sa snažili rozvíjať pozitívny vzťah detí k čítaniu.

Deň Zeme

Deň Zeme a potrebu chrániť

Zem a jej dary si žiaci našej školy pripomenuli rôznorodými aktivitami. Žiaci ôsmej triedy

pripravili pre menších žiakov zaujímavú prezentáciu a puzzle zamerané na túto tému.

Projekt FAST – milión detí s jednou veľkou misiou: zachrániť našich starých rodičov

Žiaci prvého stupňa našej školy sa zapojili do projektu FAST, ktorý je vzdelávacou iniciatívou zameriavajúcou sa na zvýšenie povedomia o príznakoch mozgovej príhody a o potrebe rýchlej reakcie na ňu. Podporuje šírenie vedomostí cez deti do rodín, najmä smerom k starým rodičom.

Deň bez tašiek

Dobrej nálady nie je nikdy dosť a preto žiaci našej školy s radosťou prijali nápad zaobísť sa jeden deň bez školských

tašiek. Vynaliezavosti sa medzi nekládli!

Eko – fórum Plavecké Podhradie

Konferencia Eko – fórum pre základné a stredné školy sa konala v Plaveckom Podhradí. Je to konferencia o environmentálnom vzdelávaní, výchove a osвете, ktorú od roku 2021 organizuje Bratislavský samosprávny kraj. Zúčastnili sa žiaci základných škôl zo Seložnice, Rohožníka, Kuchyne a Lozorna.

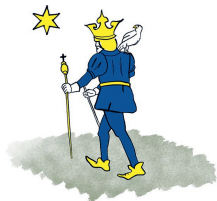

Školských aktivít bolo oveľa viac, len nie všetky sa zmestili do tohto čísla, preto o nich, ako aj o ďalších dovedty zrealizovaných budeme informovať v ďalšom čísle spravodaja.

PaedDr. Karolína Ghirbaková

Sološnické potulky

Na vychádzku? Vezmite si telefón a dozviete sa veľa nových informácií.

Dobrovoľníci z o.z. Materina duška vytvorili pre Sološnicu originálnu vychádzkovú trasu, ktorá je plná zastavení, kde si

môžete vypočúť audiosprievodcu a dozvedieť sa o daných miestach viac zaujímavých informácií.

Nepotrebuje nič špeciálne, stačí smartfón, prístup na internet a otvoriť stránku www.solosnickepotulky.sk

Nájdete tam mapu, podľa ktorej objavíte tabuľky s QR kódmi. Tie jednoducho cez stránku nasnímate a otvoríte si dané zastavenie. Ak chcete prejsť všetkých 13 zastavení, potrebujete na to cca. 120 minút, ale dané miesta môžete "odomykať" aj zvlášť, v rôznom poradí. Odporúčame vám

zaregistrovať sa, aby vám objavené miesta zostali uložené v telefóne a vy ste sa k nim mohli kedykoľvek a kdekoľvek vrátiť.

Tabuľky nájdete napr. pri

Pomníku padlých, pri kostole, pri starej hasičskej zbrojnici, pri schodoch na cintorín atď.

Tak príjemnú vychádzku a tešíme sa na Vašu spätnú väzbu!

Celý projekt vznikol vďaka finančnej podpore Bratislavského kraja a spoločnosti Danucem - **ĎAKUJEME!**

Kam zmizol Florián?

Pred kostolom stoja už niekoľko desaťročí dvaja svätci: Ján Nepomucký a Florián. No v ostatných mesiacoch tam po Floriánovi ostal len prázdny podstavec. Kam teda zmizol?

Florián sa nechal odvieť do reštaurátorskej dielne. Možno sa vám nezdal až taký starý či ošľahaný silným sološnickým vetrom, aby ho bolo potrebné skrášliť. Máte pravdu, zvonajšok by ešte pár rokov vydržal, no horšie to s ním bol z vnútra.

Hmota sa začala trúsiť a ak by sa nepristúpilo k jeho rekonštrukcii, o pár rokov už by mohlo byť neskoro.

A tak si ho zobrala pod svoje šikovné ruky Mgr. Art. Katarína Uhrínová. Jej najťažou úlohou bude zastabilizovať celé dielo a doplniť poškodené časti.

Veríme, že sa jej to v krátkom čase podarí a Ján Nepomucký bude mať o pár mesiacov oproti sebe svojho dlhoročného priateľa.

Anna Čermáková

Zariadenie podporovaného bývania

Zariadenie sociálnych služieb pod hradom otvorilo v Sološnici Zariadenie podporovaného bývania. Šesť klientok v ňom bude viesť samostatný život, budú si samé variť, žehliť či upratovať.

Za relatívne krátky čas sa podarilo pani riaditeľke v spolupráci so starostkou obce nájsť vhodný rodinný dom. Vlastníci pristúpili k takejto forme využívania ich rodinného domu a všetko schválil zriaďovateľ zariadenia – Bratislavský samosprávny

kraj. Následne bolo potrebné debarierizovať vnútorné i vonkajšie prostredie a pripraviť dom tak, aby sa od 1. mája mohla začať poskytovať táto nová sociálna služba.

V rodinnom dome v Sološnici teda našlo svoj nový domov šesť prijímateľiek sociálnych služieb zo zariadenia sociálnych služieb pod hradom v Plaveckom Podhradí. Opustili inštitucionalizovaný systém

poskytovania sociálnych služieb vo veľkom zariadení a začali žiť samostatný život v rodinnom dome.

Klientky sa na túto zmenu pootivo pripravovali pod odborným dohľadom. Tento proces trval tri roky. Pod dohľadom profesionálov tak budú môcť viesť samostatný život.

Veríme, že v Sološnici sa im bude dobre žiť a okrem bývania si tu nájdu aj priateľov.

Hasiči sa dočkali

Sviatok patróna hasičov, svätého Floriána, je každoročne dôvodom stretnutia hasičov. No tento rok bolo toto stretnutie o čosi slávnostnejšie a po prvý raz sa konalo na inom mieste, ako bolo zvykom dlhé desaťročia. To, o čom sa medzi sološnickými hasičmi a predstaviteľmi obce hovorilo dlhé roky, sa stalo realitou. Hasiči majú svoju novú zbrojnicu.

Obec realizovala tento projekt z vlastných financií, za čo patrí poďakovanie predchádzajúcemu aj súčasnemu obecnému zastupiteľstvu. Prefinancovalo sa 286 000 €. Áno, je to dosť, ale ak naši hasiči zachránia čo len jeden ľudský život či jeden dom, stojí to za to.

Stavba bola odovzdaná zhotoviteľom 28. 12. 2023, pričom obec ešte musela dokončovať niektoré veci ako prepojenie pôvodnej a novej garáže, parkovisko či kuchynskú linku.

Do dokončovacích prác sa zapojil aj Dobrovoľný hasičský zbor a jeho členovia.

Anna Čermáková

